

Vlaams
Parlement

vergadering **C153 – FIN8**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

van 19 maart 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over leegstandsheffing - 1015 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Griet Smaers tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het aanbieden van aanslagbiljetten door de Vlaamse Belastingdienst in Zoomit - 1135 (2012-2013)	7
Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over elektronische facturatie - 1201 (2012-2013)	10
Vraag om uitleg van de heer Bart Martens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over een correctere berekening van het kadastraal inkomen als grondslag voor een meer rechtvaardige onroerende voorheffing - 1181 (2012-2013)	14

■

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over leegstandsheffing - 1015 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, minister, collega's, heel wat Vlaamse steden en gemeenten doen een beroep op een intercommunale vereniging om sociale huisvesting of bedrijventerreinen te realiseren.

Minister, u komt ook uit de privésector en u weet ook dat projecten die makkelijk te realiseren zijn, meestal onmiddellijk worden opgeslorpt door de private sector, en dat de moeilijker te realiseren projecten die meestal ook een hoger prijskaartje hebben en een lang traject af te leggen hebben, worden opgenomen door een intercommunale. Vaak worden meerdere woningen en/of bedrijfsruimten aangekocht die geruime tijd komen leeg te staan doordat de doorlooptijd van de realisatie van het merendeel van de projecten ettelijke jaren in beslag neemt. Hierdoor gebeurt het frequent dat de intercommunales via de belasting op leegstand een aanslagbiljet krijgen met het verzoek tot het betalen van een leegstandsheffing.

Tot voor kort konden de intercommunales hiertegen een bezwaar indienen, zich beroepend op de wet betreffende de intercommunales van 22 december 1986. Volgens die wet zijn de intercommunales vrijgesteld van alle belastingen ten gunste van de staat, evenals van alle belastingen ingevoerd door de provincies, de gemeenten of enig ander publiekrechtelijke persoon. Dat lijkt mij vrij logisch, want het kan niet de bedoeling zijn dat de ene overheid aan de andere betaalt om de ene wat rijker te maken en de andere wat armer. We hebben toch allemaal dezelfde gemeenschappelijke doelstelling, namelijk betaalbaar wonen aanbieden en betaalbare bedrijventerreinen aanbieden. Het kan niet de bedoeling zijn dat wonen of bedrijventerreinen duur worden doordat de ene overheid de andere overheid belast.

Deze bezwaren werden door de Vlaamse administratie tot voor kort altijd aanvaard en er rezen geen problemen. Echter, volgens een gewijzigde visie binnen de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) zouden alle intercommunales plots toch onderworpen zijn aan de leegstandsheffing en werden de ingediende bezwaren zonder meer verworpen. Hierdoor konden de intercommunales niet meer ageren door bijvoorbeeld een schraping aan te vragen. Dit betekent niet alleen dat er plots een substantiële kostenverhoging voor sommige projecten kan ontstaan, maar dat hierdoor sommige projecten totaal niet meer realiseerbaar zullen zijn, gelet op de tijdsperiode die nodig is om moeilijke projecten te realiseren.

Minister, ik zou dit even willen staven met een voorbeeld uit de privésector om aan te tonen welke weg we in Vlaanderen aan het bewandelen zijn. U bent bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, maar ook voor Financiën. We zullen toch oplossingen moeten vinden voor de gestelde problemen. Er zijn lokale besturen die iets willen realiseren en die geconfronteerd worden met leegstaande bedrijventerreinen die volledig palen aan de binnenstad of in de binnenstad liggen. Het kan niet de bedoeling zijn dat die gronden nog ingekleurd zijn als gronden voor milieuvervuilende industrie. Er wordt dus een andere bestemming gezocht. Er moet jaren onderhandeld worden met de provincie en met de Vlaamse overheid in het kader van de afbakening van het kleinstedelijk gebied. Vlaanderen heeft voor dat concreet project in 2008 zelfs nog een subsidie van 230.000 euro gegeven voor een haalbaarheidsstudie.

Vervolgens wordt een concrete haalbaarheidsstudie opgestart. Er wordt een initiatief genomen om een ruimtelijk uitvoeringsplan te maken, met inspraakprocedures, openbaar onderzoek, overlegmomenten met de administraties. Minister, u keurde in februari 2013 het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan goed, terwijl de gronden al in 2007 werden aangekocht. Het proces neemt dus jaren en jaren in beslag, met als resultaat dat lokale

besturen die nog iets willen doen aan betaalbaar wonen en betaalbare bedrijventerreinen, het kind van de rekening dreigen te worden.

Minister, bent u op de hoogte van de gewijzigde visie binnen de Vlaamse Belastingdienst? Hoe verklaart u de gewijzigde visie binnen de Vlaamse Belastingdienst? Hoe staat u tegenover deze gewijzigde visie? Ziet u een mogelijkheid om deze problematiek op te lossen? Ik hoor intussen in de wandelgangen dat heel wat intercommunales met deze problematiek worden geconfronteerd. Kunt u een oplijsting bezorgen van deze intercommunales?

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, minister, collega's, leegstandsheffing sluit zeer nauw aan bij de thema's die ik opvolg. Ik begrijp de bezorgdheid van de vraagsteller, want het is zo dat allerlei taksen ertoe leiden dat de bouwrijzen en woonrijzen kostenverhogend werken. Het staat haaks op het streven van de Vlaamse Regering naar betaalbaar wonen. De LDD-fractie heeft al meermaals gewezen op het feit dat de overheid de eerste schuldlige is voor de kostprijsverhoging in de bouw.

Ik ga niet akkoord met de vraagsteller dat de projecten van de private ontwikkelaars de makkelijkste projecten zouden zijn en dat de projecten van de overheid en de intercommunales de moeilijkste zijn. Ik wil dat uitdrukkelijk tegenspreken: dat is niet zo. Ik zou de vraagsteller willen uitnodigen om eens twee dagen te komen werken in een bedrijf waar men verkavelingen ontwikkelt. U zult dan wel zien dat de problemen minstens gelijklopend, zo niet zwaarder zijn.

De vraagsteller focust bijna uitsluitend op de financiële gevolgen van de leegstandsheffing voor de intercommunales of sociale huisvestingsmaatschappijen. Ik wil de focus ook leggen op het feit dat dergelijke lasten en financiële moeilijkheden ook voor de private ontwikkelaar schering en inslag zijn. Ook zij moeten de regels volgen, en bovendien moeten ze ervoor zorgen dat de projecten betaalbaar blijven. Minister, hoe kijkt u aan tegen deze gelijkaardige problematiek voor de private sector en de overheidssector? Bent u de gelijke belasting genegen? Of bent u van oordeel dat een leegstandsheffing op een andere manier moet worden bekeken voor private ontwikkelaars of overheidsontwikkelaars?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw De Waele, ik vind niet dat er een andere regelgeving moet zijn.

Mijnheer Verfaillie, ik ben blij dat we dit gesprek nu in de commissie voeren, u hebt het al in de krant gelanceerd. Ik had ook daarop kunnen reageren, maar ik kom naar het parlement om een antwoord te geven. Het lijkt me correct om dat hier en niet in de krant te bespreken.

Ik ben op de hoogte van het standpunt van de Vlaamse Belastingdienst. De Vlaamse Belastingdienst heeft zich geconformeerd aan de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Dat stelt in enkele arresten dat de invoering van artikel 26 van die befaamde wet van 22 december 1986 waar u ook naar hebt verwezen, de bedoeling had de intercommunales enkel dezelfde fiscale voordelen te verlenen als de onderliggende gemeenten. Artikel 26 schendt de Grondwet indien een intercommunale vrijgesteld wordt van belastingen waaraan een gemeente wel wordt onderworpen. Dat is de basisfilosofie. De draagwijdte van een vrijstelling voor een intercommunale kan met andere woorden niet breder zijn dan de draagwijdte van een vrijstelling voor de gemeente zelf.

De wetgeving op de leegstandsheffing geeft geen specifieke of algemene belastingvrijstelling voor de gemeente. Een intercommunale kan dus geen algemene of specifieke vrijstelling krijgen voor de leegstandsheffing. Intercommunales moeten dus belast worden. Conform de uitspraken van het Grondwettelijk Hof moeten wij aanslagen op naam van intercommunales inkohieren en verzenden.

Bezwaren die worden ingediend door intercommunales louter op basis van artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales worden afgewezen. Wanneer de gemeente niet automatisch een vrijstelling krijgt, aldus het Grondwettelijk Hof, dan kan dat ook niet voor de intercommunales. Dat is ook logisch. Intercommunales kunnen wel een vrijstelling krijgen op dezelfde basis als die waarop gemeenten een vrijstelling kunnen krijgen. Dat betekent dat elke intercommunale net als elke gemeente een vrijstelling kan krijgen op gelijk welke wettelijke grond waarin voorzien is om opschorting te krijgen van de aanslag. Concreet betekent dit dat we identiek dezelfde rechten toekennen aan de gemeenten als aan de intercommunale, maar ook niet meer.

Het zou raar zijn, mijnheer Verfaillie, dat in het voorbeeld dat u net hebt geschetst de gemeente voor een leegstandsheffing een vrijstellingsgrond zou moeten indienen. Op die basis zou zij een vrijstelling van de belasting vragen. Bij de intercommunale zou echter geen vrijstelling vereist zijn. Het lijkt me logisch dat men zich beroept op dezelfde rechten.

Intercommunales die in het verleden een beroep deden op artikel 26, moeten daar nu volgens de uitspraak van het Grondwettelijk Hof een bijkomende argumentatie aan geven. Ik sluit me aan bij de handelwijze van de Vlaamse Belastingdienst om de uitspraken van het Grondwettelijk Hof op die manier toe te passen.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Van wanneer dateert die uitspraak van het Grondwettelijk Hof? Ik vind het bizar dat de lokale besturen jarenlang discussie hebben gevoerd met de Vlaamse overheid en met uw eigen diensten Ruimtelijke Ordening. Het is toevallig dat u zowel minister van Begroting als minister van Ruimtelijke Ordening bent. Er zijn jarenlange discussies gevoerd met de administratie Ruimtelijke Ordening voor er een akkoord is bereikt over de concrete invulling van terreinen.

Ik heb de data hier bij me. Ik kan ze u allemaal bezorgen. Zij kloppen voor 99,999 procent. Plots zegt uw andere administratie dan dat dit te lang heeft geduurd en dat er een belasting moet worden geheven. Ik kan begrijpen dat het Grondwettelijk Hof een uitspraak doet. Ik stel alleen vast dat de betrokken intercommunale in een laatste fase zelfs de mogelijkheid niet heeft gehad om een gemotiveerd bezwaarschrift in te dienen. Zij had nochtans een heel uitgebreide motivatie. Ze heeft bezwaar ingediend, maar dat is verworpen. De intercommunale heeft een aanslag in de bus gekregen van 1,7 miljoen euro. Het perfide van dit systeem is dat van die 1,7 miljoen euro, 600.000 euro naar het stadsbestuur van Veurne gaat. Op een of andere manier zal die worden terugbetaald aan de intercommunale.

Naar aanleiding van mijn vraag ben ik al gecontacteerd door minstens een andere intercommunale die met een gelijkaardig dossier wordt geconfronteerd. Het is onmogelijk om de bewoners van onze gemeenten nog betaalbare woningen aan te bieden. De Vlaamse Regering heeft de mond vol van betaalbaar wonen en van betaalbare bedrijventerreinen, maar de overheden zijn elkaar onderling dood aan het taxeren. Het resultaat is dat de ondernemers het gelag betalen, want zij moeten duurdere bedrijventerreinen aankopen. Daarbij zijn gezinnen niet meer in staat om een betaalbare woning aan te kopen.

Minister, tot op vandaag wist ik niet dat er een uitspraak was van het Grondwettelijk Hof. De vraag is nu van wanneer die uitspraak dateert. U kunt misschien de opdracht geven aan uw administraties om samen met de intercommunales te zoeken naar oplossingen. Uw administratie heeft die uitspraak niet gecommuniceerd aan diegenen die in het verleden gebruik maakten van de uitzonderingsmaatregelen inzake de wet van 22 december 1986.

De Vlaamse overheid kan hier miljoenen euro's extra belastingen ontvangen. Het resultaat daarvan is dat lokale besturen die nog iets willen doen voor betaalbaar wonen en werken, niet meer in staat zijn om dat te realiseren.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is een hele geruststelling dat u de gelijke belasting voor de private projectontwikkelaars en voor de overheidsontwikkelaars wilt behouden. Dat is een eerlijk principe.

Mijnheer Verfaillie, ik begrijp uw bezorgdheid, maar ik vind het wel spijtig dat u enkel focust op de problemen die er zouden zijn voor de overheidssector: die problemen zijn er ook voor de private sector. Ik zou graag hebben dat u er in andere commissies of op andere gelegenheden voor zou pleiten dat dergelijke problemen ook uitgesloten worden voor de private sector.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Verfaillie, u geeft de indruk dat een uitspraak van het Grondwettelijk Hof niet moet worden toegepast. Het is niet aan de administratie om aan de gemeentebesturen de uitspraken van rechtbanken te communiceren. Elke rechtshorige, zowel van de private als van de overheidssector, moet weten wat de uitspraken zijn die daarover gebeuren.

De uitspraak van het Grondwettelijk Hof dateert uit 2004 en werd gedaan naar aanleiding van de overheveling van de verkeersbelasting.

Ik vind ook dat al die procedures te lang duren. Daarom voer ik met minister Schauvliege en minister Crevits een hele hervorming door in de vergunningenproblematiek, van de omgevingsvergunning en het drietrapsstelsel naar een vergunningsverplichting.

Volgens mij hebben we op dit vlak duidelijk slechts een mogelijkheid: we moeten de regelgeving betreffende de leegstand toepassen. Ik vind het raar dat de intercommunales volgens de heer Verfaillie blijkbaar meer rechten moeten krijgen dan de gemeenten zelf. Hij zou toch moeten weten dat de gemeenten niet automatisch van de leegstandsheffing zijn vrijgesteld. Het lijkt me vanzelfsprekend dat hieruit volgt dat de intercommunales ook niet zijn vrijgesteld. Voor het overige kunnen de intercommunales een beroep doen op de vrijstellingsgraden die staan opgesomd in de decreetgeving die door het Vlaams Parlement is goedgekeurd.

Ik houd niet echt van de toon van de heer Verfaillie. Volgens hem is het mijn schuld. Ik vind het een goede zaak dat mensen de leegstand willen aanpakken. Ik wil hun initiatieven promoten. De heer Verfaillie tracht hier de indruk te wekken dat dit een fout van mijn administratie is. Dat is er ver over. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

Mijnheer Verfaillie, u bent er zelf mee begonnen. U hebt het in de krant laten verschijnen alvorens het hier te bespreken.

De heer Jan Verfaillie: Ik heb dat niet gezegd. Zodra een intercommunale een dergelijk document in de bus krijgt, wordt natuurlijk onmiddellijk overleg met het lokaal bestuur gehouden. Daar worden verslagen van opgesteld. Die verslagen worden nadien wereldkundig gemaakt.

De minister kent het vervolg. We hoeven er geen doekjes om te winden. Ik raad de minister aan eens een werkbezoek af te leggen en na te gaan hoe dit lokaal effectief werkt. Ik was in elk geval niet op de hoogte van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof. Ik wens me hiervoor te verontschuldigen. *(Opmerkingen van minister Philippe Muylers)*

Er heeft me niemand iets gezegd. We hebben zelf contact opgenomen met de Vlaamse Belastingdienst, die ons overigens geen bijkomende informatie wilde verstrekken. Dat wil ik hier toch ook even vermelden. We konden die informatie niet verkrijgen. Ten gevolge van het proces inzake de ruimtelijke ordening sleept alles lang aan. Voor met alle administraties en met alle bestuursniveaus een akkoord kan worden gesloten, moeten tientallen vergaderingen worden belegd.

De minister heeft het akkoord in februari 2013 ondertekend. Een week later zit de belastingaangifte in de bus. Ik zal de minister met plezier uitnodigen om eens een werkbezoek te brengen. We moeten concreet nagaan hoe alles effectief functioneert en hoe we oplossingen kunnen vinden voor de intercommunales, de gemeenten en de privésector.

Minister Philippe Muylers: Wie denkt dat ik niet weet hoe dit op het terrein functioneert, heeft het verkeerd. Ik weet hoe dit in de privésector en binnen de overheid werkt. Ik weet dat we iets aan ons vergunningenbeleid moeten doen. Dat is een van de eerste punten die ik na mijn aantreden als minister naar voren heb geschoven. Ik werk hier nu, samen met minister Schauvliege en minister Crevits, al 3,5 jaar aan. Ik hoop dat we die wijzigingen de komende weken zullen kunnen doorvoeren.

Ik begrijp wat de heer Verfaillie bedoelt. Ik vind het echter spijtig dat we de discussie niet eerst hebben kunnen voeren. Nu heb ik het eerst in de krant moeten lezen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Griet Smaers tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het aanbieden van aanslagbiljetten door de Vlaamse Belastingdienst in Zoomit - 1135 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, u kent Zoomit blijkbaar nog niet. Dat hoort bij het persoonlijk bankieren. *(Opmerkingen van de heer Matthias Diependaele, van de voorzitter en van de heer Dirk Van Mechelen. Gelach)*

In tegenstelling tot de vorige spreker ben ik al enkele dagen blij. *(Opmerkingen van de heer Matthias Diependaele en van de voorzitter)*

Vanaf 1 april 2013 zal de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) via Zoomit aanslagbiljetten aanbieden. Elke burger zal via Zoomit aanslagbiljetten digitaal kunnen ontvangen en elektronische betalingen kunnen verrichten.

Ik heb in het verleden al verschillende vragen over elektronische facturatie en over de digitalisering van aanslagbiljetten gesteld. Het bericht van de Vlaamse Belastingdienst in mijn mailbox heeft me dan ook zeer verheugd. Het is op een redelijke termijn gelukt.

Minister, we zijn uiteraard zeer verheugd. Ik heb kennisgenomen van de maatregel na het lezen van een portaalbericht van de Vlaamse Belastingdienst. Ik vermoed dat heel wat burgers niet op die manier kijken naar wat er bij de Vlaamse Belastingdienst of bij de Vlaamse overheid gebeurt. De individuele burger kent de mogelijkheden niet die vanaf 1 april 2013 zullen worden aangeboden.

Ik stel me dan ook de vraag welke stappen op het vlak van de communicatie over deze nieuwe dienstverlening zijn genomen of zullen worden genomen. Wordt voor die communicatie ook een beroep gedaan op de Afdeling Communicatie van de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR)? Het betreft hier een goede maatregel en een goede dienstverlening. Deze maatregel is efficiënt en past binnen de administratieve vereenvoudiging. Kan dit dan ook wat ruimer worden gecommuniceerd? Nu gaat het enkel om een bericht op de portaal-site.

Kunnen alle aanslagbiljetten voor de door de Vlaamse Belastingdienst geïnde belastingen op Zoomit worden teruggevonden en worden betaald? Ik heb het hier dus echt over alle aanslagbiljetten.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot de elektronische verzending van belastingaanslagen naar ondernemingen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik hoop dat mevrouw Smaers niet alleen heeft gezien dat het kan, maar zich ook heeft ingeschreven. Ik heb me op de website ingeschreven om via Zoomit betalingen te verrichten. Dat kan al sinds 1 maart 2013.

Het is mogelijk de facturen van nutsbedrijven als Telenet thuis in de bus te krijgen. Nu kan dat ook elektronisch. Die facturen kunnen dan met behulp van de computer automatisch en rechtstreeks worden betaald.

Dit systeem biedt enorme voordelen. De factuur moet niet langer worden opgestuurd. Er kunnen geen fouten in de overschrijvingen staan. Wie nu een factuur ontvangt, kan het bedrag of zo verkeerd overtikken. Dat komt hier niet meer bij kijken. In het licht van de achterliggende filosofie hoop ik dan ook dat mevrouw Smaers zich al heeft ingeschreven.

De communicatie-initiatieven zijn in samenspraak met de NV Isabel, de ontwikkelaar van het elektronisch bankieren met behulp van Zoomit, tot stand gekomen. Het gaat om negen initiatieven. Aangezien mevrouw Smaers het heeft gevraagd, zal ik al deze initiatieven opsommen.

Ten eerste, op elke omslag van een aanslagbiljet komt het logo van Zoomit, vergezeld van een verwijzing naar de website. Op die website staat uitleg over de manier waarop omslagen in de toekomst door digitale verzendingen kunnen worden vervangen.

Dit lijkt me een efficiënte maatregel. Het kost niet veel. Het gaat enkel om de opdruk met het logo. Bovendien trekt dit de aandacht en leidt het mensen naar de website. Indien ze zich niet voor Zoomit inschrijven, zien ze toch het belastingportaal met al zijn andere interactieve toepassingen.

Ten tweede, de homepagina van de website van de Vlaamse Belastingdienst bevat een nieuwsbericht. Wie op het logo van Zoomit klikt, komt terecht op het gedeelte met de toelichting over Zoomit. Hier kunnen mensen zich ook registreren.

Ten derde, op de website van de Vlaamse overheid staat een nieuwsbericht dat op zijn beurt ook doorverbindt met de website waar informatie wordt aangeboden en waar mensen zich kunnen registreren.

Ten vierde, op 7 maart 2013 heeft de Vlaamse Belastingdienst Belga een persbericht laten verzenden. Dat bericht, dat volgens mij overigens te weinig is overgenomen, is in bepaalde media aan bod gekomen.

Ten vijfde, Isabel heeft iedereen die Zoomit al gebruikt voor de betalingen van, bijvoorbeeld, Telenet of Electrabel een bericht gestuurd. Het is op die manier dat ik het heb vernomen. Ik gebruikte Isabel al voor een aantal andere betalingen. In dat bericht meldt Isabel dat de Vlaamse belastingen nu ook door middel van Zoomit kunnen worden betaald.

Ten zesde, Isabel, het instrument voor multibancair elektronisch bankieren, heeft nieuwsberichten in zijn sociale mediaprofielen opgenomen. Op de website www.zoomit.be staat de Vlaamse Belastingdienst vermeld als een nieuwe leverancier bij wie mensen zich kunnen inschrijven.

Ten zevende, de websites van een aantal banken waarmee Isabel samenwerkt, bevatten tijdelijk sectorale banners met de logo's van de Vlaamse overheid en van Tax-on-web, dat eveneens de dienstverlening van Zoomit aanbiedt.

Ten achtste, er is ook een veeleer intern initiatief genomen ten behoeve van de Vlaamse ambtenaren met toegang tot het extra netwerk van de Vlaamse administratie. Er is een nieuwsbericht met een doorverwijzing van de belastingaangifte gepost.

Ten negende, de Vlaamse Belastingdienst plant de komende maanden nieuwsberichten met de tussentijdse resultaten inzake de inschrijvingen in de sociale media te plaatsen. Dat is het enige initiatief dat is gepland, maar nog niet tot stand is gebracht.

Met betrekking tot een aantal initiatieven hebben ook andere overheidsdiensten input geleverd. Ik geef een paar voorbeelden. Het logo op de omslagen is door de digitale drukkerij van het Agentschap voor Facilitair Management (AFM) bewerkt. Het persbericht en de veeleer interne muurkrantberichten zijn door de DAR verspreid. De overige communicatie is door Isabel en de Vlaamse Belastingdienst verzorgd. Er zijn afspraken gemaakt met de Vlaamse Infolijn. Er is geen beroep gedaan op externe consultancy. De verschillende overheidsdiensten hebben hiervoor gezorgd.

Ik zal even overlopen welke belastingen op deze manier kunnen worden betaald. Het gaat om alle aanslagbiljetten die door de zogenaamde kernel worden geproduceerd. Dit is de centrale berekenings- en financiëleopvolgingsmodule van het Vlaams Fiscaal Platform. Al die aanslagbiljetten kunnen via Zoomit worden aangeboden en teruggevonden. De klant kan die aanslagen door middel van internetbankieren betalen.

Het gaat specifiek om de onroerende voorheffing, de verkeersbelasting, de belasting op inverkeerstelling, het eurovignet, de leegstandheffing voor bedrijfsruimtes en de planbatenheffing. De verkrottingsheffing zit niet in de kernel. Indien de regelgeving het gebruik van een aangetekende brief voorschrijft, kan het ook niet. Dit is het geval bij herinneringen. Zodra het om een herinnering gaat, kan Zoomit niet langer worden gebruikt.

De ondernemingen kunnen zich uiteraard inschrijven voor al wat ik net heb opgesomd. Wat nog niet mogelijk is, is het zogenaamd business-to-business systeem dat Isabel hier en daar eveneens aanbiedt. De bedoeling van dit systeem bestaat eruit documenten gegroepeerd aan te bieden en desgevallend gegroepeerd in het boekhoudsysteem van bedrijven te verwerken en op basis daarvan betaalopdrachten te lanceren. De Vlaamse Belastingdienst onderzoekt dit momenteel. Hiervoor moet alleszins nog de nodige programmatuur worden ontwikkeld. Het is de bedoeling dit op termijn aan te bieden. Ik kan echter nog geen datum vooropstellen. De rechtszekerheid die in verband hiermee moet worden geboden, moet eerst op punt staan. Dit geldt ook voor de bijkomende ontwikkeling van informatica.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Ik dank de minister voor het antwoord. Wat mijn laatste vraag betreft, heeft de minister duidelijk verklaard dat er wordt voortgewerkt. Hij wil geen timing vooropstellen.

De minister heeft alle belastingen opgesomd die momenteel door middel van Zoomit kunnen worden betaald. Blijkbaar valt de leegstandheffing voor woningen daar niet onder. Daar is nog wat werk aan de winkel. Op termijn moeten alle belastingen op die manier kunnen worden aangeboden. Het mag niet enkel om een bepaalde groep gaan.

Zoals ik in mijn vraagstelling al heb gezegd, ben ik blij dat we een belangrijke stap hebben gezet. Het wordt voortgezet met betrekking tot de andere belastingen en ten opzichte van de ondernemingen. Er zijn al heel wat communicatie-initiatieven genomen. Ik zou willen vragen dit punt op zo veel mogelijk vlakken aan bod te laten komen. Blijkbaar is een persbericht verstuurd. Er is echter, zoals de minister terecht heeft vermeld, bijzonder weinig verschenen. Het lijkt me belangrijk constant de nadruk te leggen op het bestaan van deze mogelijkheid.

Minister Philippe Muylers: Ik wil nog even kort reageren. Het bericht is op www.knack.be verschenen. Dat is slechts een site. We hopen dat de eerste resultaten iets meer persaandacht zullen opleveren.

Ik ben het ermee eens dat we ook op de rest moeten blijven inzetten. Volgens mij bestaat een van de beste communicatie-initiatieven eruit dit aan te bieden aan iedereen die al met Zoomit werkt. Die mensen zijn het al gewoon, dat is voor hen niet vreemd. Ik kan me best inbeelden

dat iemand aan wie Zoomit voor het eerst wordt aangeboden hier niet zo warm voor loopt als iemand die het systeem al kent. Ik hoop dat we op die manier onze eerste resultaten kunnen boeken.

Wat de ondernemingen betreft, werken we voort. Wat de individuen betreft, lijkt het me een goede zaak alle jaarlijks weerkerende belastingen hierin op te nemen. We moeten eerlijk zijn. De verkrottingsheffing voor woningen telt een relatief beperkt aantal belastingplichtigen. Indien ik prioriteiten moet stellen, ga ik liever eerst in op de verdere programmatie ten behoeve van ondernemingen. Op termijn zou alles er uiteraard deel van moeten kunnen uitmaken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over elektronische facturatie - 1201 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik leid uit uw intonatie af dat u even geboeid bent door dit onderwerp als ikzelf. (*Gelach*)

Een ruimere achtergrond heeft me naar dit onderwerp geleid. Het gaat dan om de betaalachterstand. Wat het tijdig betalen van facturen betreft, is de Vlaamse overheid nog steeds geen voorbeeldige leerling. Ik volg dit thema al vier jaar op. De minister heeft ondertussen een goed initiatief genomen: de digitalisering van de facturen zou moeten helpen om de hele betaalcyclus van de Vlaamse overheidsinstellingen een beetje in te korten.

Eind 2011 is een proefproject met betrekking tot de digitalisering van facturen in het beleidsdomein Bestuurszaken opgezet. Sinds 2010 biedt Oracle Financials (OraFin) de mogelijkheid facturen te scannen. Oorspronkelijk kon dit enkel aan het einde van het verwerkingsproces. Indien ik de minister goed heb begrepen, kan dit voor een aantal beleidsdomeinen en in alle kabinetten die in het systeem zijn gestapt ook al bij het begin van het administratief proces.

Wat het project binnen het Departement Bestuurszaken betreft, heeft de minister verklaard dat uit het proefproject is gebleken dat de onmiddellijke digitalisering van de facturen binnen het beleidsdomein Bestuurszaken een gunstig effect heeft gehad op de doorlooptijd van de facturen. Hoewel het gemiddelde van het aantal dagen tussen de invoer- en de factuurdatum is gedaald, ligt het aantal dagen voor de scanning nog steeds te hoog. Dat is de achtergrond. Ik wil wel nog even opmerken dat 95 procent van de facturen binnen het beleidsdomein Bestuurszaken momenteel al worden ingescand. Dat gaat om 26.799 facturen op een totaal van 28.366 facturen.

Er loopt nu ook een ander proefproject. Het intern verzelfstandigd agentschap (IVA) gemeenschappelijk dienstencentrum Centrale Accounting controleert de digitaal goedgekeurde facturen van het Departement Bestuurszaken boekhoudkundig. Daarna worden de facturen binnen het IVA doorgeboekt. Dit proefproject moet toelaten na te gaan of het werken met een gemeenschappelijk dienstencentrum voor de verwerking van de facturen een haalbare procedure is. Het gaat dan in zekere zin om een gemeenschappelijk factuurencentrum voor alle Vlaamse overheidsinstellingen.

Dit proefproject is eind 2012 afgerond. Op 14 december 2012 heb ik de minister dan ook een schriftelijke vraag over de elektronische facturatie gesteld. De minister heeft me geantwoord dat het project in de loop van februari 2013 zou worden geëvalueerd.

Intussen is het maart 2013 en het is tijd geworden om die vragen even te stellen, over het proefproject dat liep van september 2012 tot eind 2012. Minister, werd het proefproject rond het gemeenschappelijk dienstencentrum IVA Centrale Accounting reeds geëvalueerd? Als u neen zou antwoorden, hebben mijn andere vragen niet zo heel veel zin. Als u ja antwoordt, had ik graag een nadere toelichting omtrent de voor- en nadelen van een gemeenschappelijk dienstencentrum voor verwerking van facturen. Acht u het op basis van de evaluatie van dit proefproject wenselijk om een gemeenschappelijk dienstencentrum voor verwerking van facturen in te voeren? Vindt u het een procedure die kan worden uitgerold voor de hele Vlaamse overheid? Waarom wel of niet? Zal er voor alle beleidsdomeinen een gemeenschappelijk dienstencentrum voor verwerking van facturen komen? Zo ja, wanneer zal dit systeem operationeel zijn? Hoe zal dat concreet vorm krijgen? Welke invloed verwacht u op de te betalen verwijlntresten?

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, minister, onze fractie heeft het hierover al verschillende keren gehad net omwille van de efficiëntiewinsten die men kan boeken en omwille van het versnellen van de betaaltermijnen van de facturen binnen de Vlaamse overheid. We zijn uiteraard ook geïnteresseerd in de afloop van het proefproject.

Blijkbaar is het project beperkt tot één dienst. Minister, wat kan de impact van zo'n elektronische facturatie zijn binnen een departement zoals dat van Mobiliteit en Openbare Werken? Zij krijgen heel veel facturen en hebben vaak te maken met verwijlntresten als gevolg van betwistingen met aannemers en bureaus. Het zijn moeilijke dossiers om op te splitsen in 'betwist' en 'niet-betwist'.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Vereeck, ik stel voor dat ik nog even de verschillende proefprojecten schets. Ik heb de indruk dat u ze goed kent, maar het is misschien nuttig voor de andere commissieleden.

Sinds 2010 is in OraFin (Oracle Financials) de functionaliteit beschikbaar voor het scannen van facturen aan het einde van het administratief verwerkingsproces. Dit heeft vooral waarde voor opzoekingen achteraf, maar minder voor het doorlooptraject van de facturen. In deze werkwijze zijn intussen vier beleidsdomeinen en de kabinetten ingestapt. De facturen van deze beleidsdomeinen worden momenteel ingescand, gekoppeld aan de geboekte factuur in OraFin en opgeslagen op het centraal document management systeem (DMS).

Deze werkwijze is te beschouwen als een allereerste stap om nadien alles terug te kunnen vinden. De volgende stap is het scannen van de facturen bij het begin van het administratief proces zodat de goedkeuring volledig digitaal kan gebeuren en de documenten niet meer fysisch rondgestuurd moeten worden. Aangezien de management ondersteunende dienst (MOD) van Bestuurszaken vragende partij was om verder te vernieuwen in het financieel administratief proces, is het proefproject daar opgestart.

Aansluitend bij het proefproject 'digitalisering facturen' is er sinds begin september 2012 een proefproject rond het gemeenschappelijk dienstencentrum IVA Centrale Accounting waar digitaal goedgekeurde facturen van het departement Bestuurszaken boekhoudkundig gecontroleerd en doorgeboekt worden binnen het IVA Centrale Accounting. Het gemeenschappelijke dienstencentrum is dus een geoptimaliseerde samenwerking en controle van de facturen en boekhouding. Het zijn dus eerdere projecten vanuit verschillende invalshoeken, doch met dezelfde finaliteit, namelijk een betere en snellere doorstroming en behandeling van facturen.

Het proefproject werd tijdens het overleg op 25 februari 2013 tussen de MOD Bestuurszaken en het IVA Centrale Accounting geëvalueerd. Er is gebleken dat beide partijen de samenwerking willen voortzetten. De afhandelingstermijn van een factuur werd verminderd

door de inkorting van de doorlooptijd tussen de goedkeuring van de budgethouder en de boekhouder van 3,06 dagen gemiddeld in de periode van januari tot en met augustus, naar 1,20 in de periode van september tot en met december. Tegelijk vervalt de opdracht van de ex post controle op de geboekte facturen door de verificateurs van het IVA Centrale Accounting.

Aangezien dit proefproject enkel het departement Bestuurszaken omvat, is de impact op de ex post controle op de geboekte facturen gering. Als je het uitbreidt en georganiseerd gaat toepassen, zullen de efficiëntiewinsten groter zijn. Er werd in dit proefproject duidelijk dat het correct invoeren van een factuur bepaald wordt door het correct aanmaken van de inkooporder. Op het overleg tussen de MOD Bestuurszaken en het IVA Centrale Accounting werden daarom enkele werkafspraken gemaakt om een vlotte samenwerking te garanderen, zoals een tweewekelijkse vergadering over de discussiepunten tussen de MOD Bestuurszaken en de controleurs van het IVA Centrale Accounting, zodat de invoer en boekhoudkundige controle van de inkooporders beter kan worden afgestemd op de boekhoudkundige controle van de facturen. Door deze werkwijze ontstaat expertise op het vlak van de boekhouding. Dit garandeert betere kwaliteit van de boekhouding.

Uit het proefproject is gebleken dat de tussenkomst van het IVA, als gemeenschappelijk dienstencentrum voor het boekhoudkundig controleren van de facturen, tot een betere kwaliteit van de boekhouding leidt en tegelijkertijd de efficiëntie verhoogt. Cruciale stap in het proces is dat er van bij het begin van het goedkeuringsproces gewerkt wordt met gedigitaliseerde facturen of met elektronische facturen. Dit zal ook verder worden uitgewerkt en met de geïnteresseerde beleidsdomeinen moeten worden proefgedraaid. Ik verwacht hier enorme voordelen in het kader van registratie en opvolging van facturen. Daarnaast is opnieuw gebleken dat de tijdige en correcte invoer van het inkooporder, samen met een nauwe samenwerking en goede afspraken met de MOD van het beleidsdomein, een belangrijke voorwaarde is om een efficiënte afhandeling van de volledige digitale goedkeuringsflow van de facturen te realiseren.

De verschillende entiteiten van de Vlaamse Gemeenschap kunnen, indien gewenst, nu reeds gebruik maken van de dienstverlening van het IVA Centrale Accounting om de facturen boekhoudkundig te controleren. De echte winst in doorlooptijden is niet enkel het controleren, maar de volledige digitalisering van de facturenstroom. Vanuit de werkgroep en stuurgroep van het sleutelproject 'Optimalisering en vernieuwing financieel instrumentarium' van het meerjarenprogramma slagkrachtige overheid zal de verdere uitrol besproken worden.

Het verder digitaliseren van de afhandeling van facturen zal zeker een gunstig effect hebben op de doorlooptijden en hierdoor op het betaalgedrag en in het verlengde ook op het te betalen bedrag aan verwijlintersten. Ik blijf er echter op hameren dat verwijlintersten niet enkel te wijten zijn aan een efficiënte behandeling van facturen, maar voornamelijk het gevolg zijn van overheidsopdrachten en de grondige behandeling en discussies over vorderingsstaten. Mevrouw Smaers, als u spreekt over MOW, is dat de reden waarom ze veel verwijlintersten hebben.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, het zal wel typisch zijn voor de oppositie, maar ik vind het maar een heel klein stapje. Ik had, na vier jaar in deze regering, eigenlijk verwacht dat we al meer stappen hadden kunnen zetten, temeer omdat het met de verwijlintersten het afgelopen jaar de verkeerde kant is uitgegaan. Het feit dat we nu nog maar in een comité aan het bespreken zijn dat we misschien verder gaan digitaliseren, vind ik na vier jaar werken te weinig. Het is me wel duidelijk dat de winst echt daar zit en niet zozeer in het gemeenschappelijk dienstencentrum.

Het is een krachtige conclusie. Niet getalmd dus: laat er ons werk van maken. U weet dat er intussen een Europese richtlijn is die stelt dat de overheden hun facturen binnen de 30 dagen moeten betalen. Bij ons is 30 dagen op dit moment de gemiddelde betaalachterstand van

facturen die te laat worden betaald. Er zijn 500.000 facturen die te laat worden betaald. Voor die 500.000 facturen is de gemiddelde wachttijd – na de wettelijke betaaltermijn – nog eens 30 dagen.

Minister, er is trouwens iets vreemds aan de hand. U probeert de wachttijd in te korten en het e-facturatieproject is daar een mooi voorbeeld van. Maar als u kijkt naar het aantal facturen dat te laat werd behandeld, is dat in vergelijking met 2011 gedaald. Dat is een goede zaak. Het is gedaald van 111.000 facturen die te laat zijn betaald naar 97.000 facturen die te laat zijn betaald. De Vlaamse overheid betaalde in 2011 dus 22 procent van de facturen te laat en nu 19,5 procent. Er is echt wel verbetering merkbaar. Ook het aantal dagen dat men te laat betaalt, is gedaald van 31,5 dag in 2011 naar 30 dagen in 2012. Maar de verwijlintresten zijn gestegen met 17 procent en dan haal ik er de zaak met OVAM zelfs uit. Ik span me maximaal in om me te verplaatsen in de positie van minister, maar met de naakte cijfers kan ik niet anders dan concluderen dat de verwijlintresten gestegen zijn. Minister, welke verklaring hebt u voor de ogenschijnlijke tegenstrijdigheid in de cijfers van het dalend aantal betaalde facturen en de dalende wachttijd enerzijds en de stijgende verwijlintresten anderzijds?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik denk dat minister Crevits daar al in een krant op heeft geantwoord. Het heeft onder meer met een opkuis te maken van de facturen die nog niet betaald waren en waar discussie over was. Als bijvoorbeeld een inspecteur van Financiën problemen heeft met de betaling van facturen, dan kan men die facturen laten liggen en lopen de verwijlintresten verder op of men kan die facturen betalen, ook al is er discussie over. Als men al die facturen betaalt, betaalt men op dat moment ook alle verwijlintresten.

U zult merken dat meer dan 80 procent van de verwijlintresten bij MOW ligt en minister Crevits heeft samen met mij een oplossing gezocht. Een deel van die oplossing is schoon schip maken met het verleden, op een juiste manier. Dat maakt dat de verwijlintresten in vergelijking met 2011 in 2012 gestegen zijn. Ik stel voor dat u de vraag ook stelt aan minister Crevits om het precies te weten.

U hebt er zelf – en ik vind dat heel correct – het factuur van OVAM uitgelicht. Eigenlijk moet je dat ook doen met een aantal facturen van MOW. De evolutie is er en ze kan absoluut nog verbeteren, maar laat er ons niet van uitgaan dat door het elektronisch factuur er nooit te laat zal worden betaald. Er kunnen betwistingen zijn, en dat is de hoofdreden van verwijlintresten. Ik hoop en denk dat we niet meer in een situatie zullen komen dat facturen niet betaald worden omdat de ambtenaar er niet is.

De heer Lode Vereeck: Ik zou willen oproepen om een prioriteit te maken van het digitaal factureren en het systeem zo snel mogelijk op punt te stellen en te implementeren.

Ik heb nog een bijkomende opmerking naar aanleiding van het antwoord van de minister. Als het natuurlijk zo is dat men binnen MOW een soort opkuisoperatie heeft gedaan, dan moeten we dat merken in de cijfers voor volgend jaar.

Er is ook nog een andere verklaring. Aangezien de rentevoet stabiel is gebleven en zelfs nog wat is gedaald voor verwijlintresten, kan de stijging van de verwijlintresten ook anders worden verklaard. U hebt het over facturen en dan gaat het niet alleen over commerciële facturen, maar ook over subsidies. Het gaat namelijk over alle betaaltransacties. Het is een beetje verwarrend in het antwoord. U moet uw eigen antwoord maar eens nalezen. Als u het hebt over facturen, dan gaat het over alle betalingen die de Vlaamse overheid doet. Het zou dan natuurlijk kunnen dat, wanneer men uiteindelijk sneller betaalt en er een minder lange wachttijd is maar de verwijlintresten intussen stijgen, het verschil in de subsidies zit. Met andere woorden: in 2011 heeft men meer subsidies te laat uitbetaald, in 2012 worden de subsidies sneller uitbetaald maar de commerciële facturen trager. Dat is een mogelijke verklaring. *(Opmerkingen van minister Philippe Muylers)*

Die facturen waar u het over hebt, zijn facturen en subsidies. Als ik kijk naar de 500.000 facturen en subsidies, dan werden er 114.000 te laat betaald in 2011. In 2012 was dat aantal gedaald. Als het totaal aantal te late betalingen gedaald is maar de verwijlinteressen gestegen zijn, dan kan het natuurlijk te maken hebben met de samenstelling van het totaalpakket. Misschien moeten we dat ook eens onderzoeken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Martens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over een correctere berekening van het kadastraal inkomen als grondslag voor een meer rechtvaardige onroerende voorheffing - 1181 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Minister, het Rekenhof heeft twee weken geleden een opvolgingsaudit gepubliceerd: ‘Herschating van het kadastraal inkomen (ki) van woningen na verbouwing’. In dat rapport staan een aantal punten die intussen oud zeer zijn. Soms worden na een verbouwing, de gegevens niet overgemaakt aan het Kadaster, vaak zijn ze onvolledig enzovoort.

Het Rekenhof heeft het in zijn rapport over “een groot risico dat een significant aantal aanzienlijke wijzigingen die sinds 1980 aan de onroerende goederen werden aangebracht, niet aan het Kadaster werden meegedeeld en geen aanleiding hebben gegeven tot een herziening van het kadastraal inkomen”. Ook waarschuwt het Rekenhof dat “het uitblijven van een algemene perequatie van de kadastrale inkomens niet zonder gevolgen is voor de correcte inning van de belasting, waardoor ongelijkheid tussen de belastingplichtigen ontstaat”.

Door het uitblijven van een perequatie en het niet actualiseren van de kadastrale inkomens dreigen niet alleen het gewest, de provincies en de gemeenten fiscale inkomsten te mislopen. Zij worden grotendeels gefinancierd door opcentiemen op de onroerende voorheffing die op basis van het kadastraal inkomen wordt gevestigd. Daarnaast blijven een aantal anachronismen bestaan. In voormalige welvarende stadsgedeelten die in verval zijn geraakt, is het kadastraal inkomen nog altijd vastgelegd op basis van de schaduwhuurprijs uit het jaar 1975, weliswaar geïndexeerd. Vaak gaat het over buurten die compleet in verval zijn geraakt. Men kan daar een pand kopen voor 200.000 euro met een kadastraal inkomen dat hoger ligt dan bijvoorbeeld het kadastraal inkomen van een villa in een residentiële wijk in Brasschaat.

Dat leidt tot onrechtvaardige situaties. In de Amsterdamstraat in Oostende bijvoorbeeld heeft men nu kadastrale inkomens die een pak hoger liggen dan voor villa’s in Knokke-Heist. Dat is een voorbeeld dat de heer Vandaele ooit in een interview in Knack heeft gegeven. Dat zijn absurde situaties. Ook in een grootstad als Antwerpen moet men op het Zuid, dat de laatste decennia is opgebloeid, gigantisch veel geld neertellen om een pand te kunnen kopen. Het kadastraal inkomen is daar veel lager dan bijvoorbeeld in Antwerpen-Noord, de probleebuurt van Antwerpen. Dat zijn anachronismen die dringend uit de wereld moeten worden geholpen.

Zo’n algemene perequatie vraagt een leger aan ambtenaren die we niet hebben. Ik hoor vandaag nog federaal staatssecretaris Bogaert pleiten voor het omgekeerde. In deze tijden nieuwe aanwervingen doen om zo’n grootschalige operatie op het hele grondgebied uit te voeren, lijkt me niet echt realistisch. Maar er zijn natuurlijk ook andere manieren om te komen tot een meer accurate grondslag voor het vestigen van zo’n onroerende voorheffing.

Het Rekenhof pleit in eerste instantie voor de voortzetting van de initiatieven om tot volledige en geactualiseerde kadastrale gegevens te komen. In dat kader bepleit het Rekenhof

onder meer een nog betere elektronische uitwisseling tussen de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie (AAPD) en de gemeenten die onder meer via hun vergunningen over heel wat gegevens beschikken. Zij kunnen gegevens doorgeven aan het Kadaster zodat het Kadaster die panden kan opvolgen.

Daar is al een informaticatool voor ontwikkeld. Ik heb gemerkt dat meer dan 90 procent van de gemeentebesturen daar ook gebruik van maakt. Maar het Rekenhof vraagt ook om te onderzoeken of er geen procedures bestaan die de mogelijkheid bieden, buiten een algemene perequatie, de kadastrale inkomens te corrigeren waarvan de waarde significant afwijkt van het door de wetgever bepaalde gemiddelde inkomen.

Notarissen stellen vandaag ook vast dat soms panden worden verkocht aan een waarde die vele malen hoger ligt dan wat men op basis van het kadastraal inkomen van dat pand zou kunnen verwachten. Dat zou een knipperlicht kunnen zijn voor de vraag of er ook voor dat pand geen herschatting moet komen van het kadastraal inkomen.

Minister, ruim een jaar geleden hebt u in Knack gepleit voor een betere en meer realistische grondslag voor de onroerende voorheffing. U pleitte min of meer voor een Vlaams kadaster. Dat zou mogelijk worden door het koppelen van een aantal Vlaamse geografische databanken aan de ki-gegevens.

Bovendien hebt u in uw beleidsbrief Ruimtelijke Ordening ook een aantal nieuwe instrumenten in het vooruitzicht gesteld. Ik denk dan aan het as-builtattest dat zou moeten attesteren of een nieuwe woning volgens de regels van de kunst en van de stedenbouwkundige voorschriften is opgetrokken. U zegt in uw beleidsbrief ook dat u zult laten onderzoeken of bij de verkoop van onroerende goederen, een soort van as legal-attest zou kunnen worden ingevoerd. Daarbij maakt men een foto-opname van een pand, een onroerend goed in de toestand waarin het zich bevindt om te kunnen nagaan of dat pand nog conform de bouwvergunningen die destijds zijn afgeleverd, is opgetrokken. Zo wil men de koper van een onroerend goed beschermen tegen de aankoop van desgevallend illegale bouwsels enzovoort.

Die twee instrumenten zouden ook interessante informatie kunnen opleveren voor het Kadaster om een meer geactualiseerd en realistisch beeld te krijgen van het werkelijke ki.

Minister, hoe ver staat u met de voorbereiding voor het agentschap voor patrimoniale informatie? Dat is een van de resultaten van die zesde staatshervorming. Men zou opnieuw een soort interfederaal agentschap oprichten met de medewerking van de federale overheid en de gewesten om al die patrimoniale informatie samen te leggen. Misschien moet ik daarvoor wachten op dat befaamde groenboek over de zesde staathervorming. Is er al overleg geweest met de federale overheid en de gewesten om zo'n agentschap boven de doopvont te houden?

In het Knack-interview waar ik al melding van maakte, stelde u te willen overleggen over de grondslag voor de onroerende voorheffing zodat die meer rekening zou houden met omgevingsfactoren. Hoe ver staat u daarmee? Zijn er al stappen gezet om te komen tot een nieuwe berekeningsgrondslag voor de onroerende voorheffing zodat die de werkelijke toestand op de vastgoedmarkt beter weerspiegelt? U weet dat een aantal criteria voor het kadastraal inkomen destijds compleet achterhaald zijn zoals beschikken over stromend water. In 1975 was dat misschien niet van toepassing op alle woningen. Vandaag zijn die criteria echter achterhaald om een realistisch beeld te geven van de werkelijke vastgoedwaarde van een pand.

Het Rekenhof pleit voor een betere gegevensinzameling voor wijzigingen aan onroerende goederen. Er wordt onder meer een nieuwe informatica-applicatie, URBAIN 2, in het vooruitzicht gesteld. Onder meer architecten zouden daarmee aan de slag kunnen gaan. Men moet dus niet wachten tot het moment dat de stedenbouwkundige dienst van een of andere gemeente informatie geeft, ook architecten zouden informatie kunnen aanreiken. Die advocaten spelen ook een cruciale rol in het as-builtattest dat u aan het voorbereiden bent.

Dan kan ik afleiden uit uw beleidsbrief. Overlappen die twee instrumenten niet? Kunnen we er niet voor zorgen dat die as-built- en as-legalattesten worden aangewend om de databanken met patrimoniale gegevens up-to-date te houden? In welke mate kunnen gemeenten worden gestimuleerd tot het aanleveren van vastgoedinformatie aan het kadaster? Ik denk dat 90 procent van de gemeenten dat vandaag al doet op basis van de informaticaprogramma's die de AAPD heeft aangeleverd. Er zijn nog altijd een aantal gemeenten die daar niet mee aan de slag gaan. Kunnen die op een of andere manier worden gestimuleerd om daar toch gebruik van te maken?

Tot slot, minister, hoe staat u tegenover een algemene perequatie? Dat is nog altijd een natte droom van de administratie en van het Rekenhof. Maar zoals ik aan het begin van mijn betoog al zei, is dat geen evidente oefening.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voor de grondslag van de vraag, namelijk een correcte berekening van het ki, is veel te zeggen. De vraag is alleen hoe dat moet gebeuren. Tijdens de vorige legislatuur heeft het steunpunt financiën nogal wat studies gemaakt. Hoe meer ik er las, hoe minder ik wist hoe eruit te geraken. We moeten dan ook samen nadenken over de methodologie.

Heel wat jonge mensen die bouwen, krijgen een aangepast ki waarop hun onroerende voorheffing wordt berekend. Dat ki wordt geïndexeerd. Na tien à vijftien jaar wordt men dat serieus gewaar. Intussen zijn er nogal wat woningen die van een andere proportie zijn en die een kleiner percentage betalen dan wat jonge mensen betalen voor een nieuwbouwwoning. De anomalie groeit met het jaar. Het verschil tussen wat bepaalde mensen moeten betalen – en het gaat dan niet over villa's, maar over gewone eengezinswoningen – in vergelijking met andere eigenaars die een woning hebben op een veelvoud aan vierkante meters, soms zelfs hectares, wordt groot. Dat probleem wordt elk jaar acuter. Sinds Wivina Demeester heeft beslist de ki's te indexeren, is de onroerende voorheffing onrustwekkend beginnen te stijgen, zeker tijdens jaren met 3 à 4 procent inflatie. Dan gaat dat snel.

Minister, we mogen het debat niet uit de weg blijven gaan. Vraag is alleen hoe we dat aanpakken. Het studiewerk dat is geleverd en dat ongetwijfeld zijn verdienste heeft, heeft niet tot een oplossing geleid. Intussen zijn we een aantal jaren verder.

Een van de meest legendarische voorbeelden – ik ben daar ooit als minister gaan kijken – is de beruchte vishandel van niemand minder dan de familie van Rik Coppens in Antwerpen. Hij moest een onroerende voorheffing betalen waarvoor de huur niet volstond. Die handel was gelegen in een totaal verloederde buurt. Dat is een onaanvaardbare situatie.

Er zijn ook geen afwijkingsprocedures. Op een of andere manier moet er een formule zijn om een aberratie te vinden van de werkelijkheid. Ik geef een ander voorbeeld dat voor de Antwerpenaren gekend is. De Bredabaan in Merksem was in het verleden de winkelboulevard van Antwerpen. Heel de regio ging daar shoppen. Ook de ki's zijn aangepast aan dat feit. Als men daar nu geen nachtwinkel meer heeft, dan heeft men geen winkel meer. Men zit daar men torenhoge problemen. Steden als Oostende, Gent, Antwerpen en Mechelen doen inspanningen om dat soort straten te renoveren. Maar zolang die ki's zo hoog zijn, moet je compleet kierewiet zijn om daarin te investeren. Je krijgt dat immers nooit verhuurd aan een fatsoenlijke huurprijs die een economische compensatie is voor de investeringen en de vaste kosten.

Minister, ik heb meer dan ooit begrip voor de manier waarop u deze problematiek moet aanpakken. Aan de andere kant kan ik u alleen maar vragen om er toch werk van te maken.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: De heer Martens kaart dit probleem terecht aan in deze commissie. We hebben het daar al meermaals over gehad. Ook mijn fractie heeft al vaak aangekaart dat

de ki's geen rechtvaardige basis meer vormen voor de belangrijke fiscaliteit inzake onroerend goed die we op Vlaams niveau hebben.

Zoals de heer Van Mechelen zei, hebben in het verleden al diverse studies plaatsgevonden over dit thema. Ik wil me echter beperken tot een klein onderdeel van deze problematiek en niet het hele gamma van het ki aankaarten omdat dat tot zover geen Vlaamse bevoegdheid is. Vlaanderen heeft wel heel wat hefboomen om toch te werken aan een rechtvaardige fiscaliteit inzake onroerend goed zonder een algemene aanpassing van die ki's. Ik verwijs naar een klein onderdeel van een dossier dat in het Vlaams regeerakkoord is vermeld, met name de huiskorting als een korting op de vermindering van onroerende voorheffing of een alternatief voor de vermindering van onroerende voorheffing bij bescheiden woningen. Ik stel vast dat er in dit dossier van de huiskorting na heel wat jaren in deze legislatuur geen vooruitgang is geboekt. En het gaat dan toch maar over een klein dossier dat te maken heeft met die rechtvaardigere basis voor belasting en heffing inzake onroerend goed.

Minister, hoe zit het met dit dossier? Waar zit het? Wanneer zullen we met een Vlaamse huiskorting naar buiten kunnen komen? Begin vorig jaar was het, tijdens de periode van de nieuwjaarsrecepties, een van de speerpunten van de N-VA-voorzitter om werk te maken van een Vlaamse basis voor heffingen en van een Vlaamse huiskorting. Een jaar later is die er nog altijd niet.

De kwestie van rechtvaardigere ki's is een werk van lange adem. Als we daar niet aan toekomen, vraag ik me af hoe het dan staat met de simpele huiskorting.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: De heer Martens heeft het over een rechtvaardige fiscaliteit voor vastgoed. Op dit ogenblik zouden we volgens hem geen mogelijkheid hebben om bepaalde zaken te herzien. Ik verwijs echter naar artikel 491 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen. Als er een grondig verschil is tussen het ki en de normale huurwaarde, met name een afwijking van minstens 15 procent, dan heeft men de mogelijkheid als belastingplichtige, als burgemeester, als minister van Financiën, om een afwijking te vragen. Waarom zijn dergelijke initiatieven tot nu toe niet genomen? Minister, kunt u bevestigen dat die speciale herziening nog altijd mogelijk is?

Pleegt u soms verder overleg met uw federale collega over de wijze waarop het Kadaster werkt? Bij woningen die grondig worden verbouwd, bestaat er een groot verschil in de snelheid waarmee het nieuw kadastraal inkomen wordt vastgesteld.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Minister, u zegt dat dit dossier u doet denken aan het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde (BHV).

Volgens mij zijn er toch merkelijke verschillen. Ten eerste was er in het dossier BHV altijd discussie tussen twee kampen. Als ik hoor wat hierover allemaal wordt gezegd, krijg ik de indruk dat het om een breed gedragen vraag gaat. Verschillende Vlaamse volksvertegenwoordigers hebben terecht op anomalieën gewezen. We moeten dit oplossen.

Ten tweede, de PS, voor sommigen rond de tafel de baarlijke duivel, zit hier met betrekking tot dit dossier niet.

Ten derde, het lijkt me goed voor de geloofwaardigheid van de Vlaamse autonomie de bevoegdheden waarover we beschikken ook te gebruiken om tot een Vlaams beleid te komen. We moeten niet wachten tot we voor alles bevoegd zijn. We kunnen met betrekking tot dit dossier al veel doen. Dat is al twintig jaar het geval, dat is niet enkel de verantwoordelijkheid van de huidige minister van Financiën. *(Opmerkingen)*

Dat slaat ook op zijn voorgangers, de heer Van Mechelen en mevrouw Demeester. Ik wil de huidige minister de zwartepiet niet toespelen. Er is natuurlijk wel een verschil. Soms worden hier bepaalde zaken bij betrokken.

De bevoegdheden waarover we nu beschikken, zijn geen peanuts. Dit geldt zeker met betrekking tot dit dossier. Het gaat niet om anekdotiek. We moeten onze bevoegdheden gebruiken. Waar wacht Vlaanderen op om tot een rechtvaardige fiscaliteit inzake onroerende goederen te komen? Het Kadaster biedt een mogelijkheid. Er zijn echter ook andere mogelijke grondslagen voor een rechtvaardige Vlaamse vastgoedfiscaliteit.

Volgens mij nemen we op dat vlak te weinig initiatieven. Ik beseft dat we ons in de laatste maanden van de legislatuur bevinden. Dat voelen we elke dag meer en meer. *(Opmerkingen)*

We zullen op veertien maanden tijd niet van nul tot een grote hervorming van de fiscaliteit inzake onroerende goederen geraken. We moeten realistisch zijn. We kunnen echter wel een aanzet geven om dit probleem in alle duidelijkheid aan te pakken.

Het kadastraal inkomen is al gedurende decennia niet meer geactualiseerd. In de buurlanden gebeurt dit blijkbaar wel. In Nederland wordt dit op regelmatige basis gedaan. Zo speelt de Nederlandse overheid in op stedelijke ontwikkelingen. De waarde van de woningen wordt aangepast. Op die manier kan aan kernversterking en aan andere mooie projecten worden gewerkt.

We moeten hier werk van maken. Aangezien we bevoegd zijn, kunnen we actie ondernemen. We zijn het aan onszelf verplicht dit ook effectief te doen.

De voorzitter: De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: Voorzitter, deze materie is hier en in de commissie Wonen al vaak aan bod gekomen. Indien mijn geheugen me niet in de steek laat, dateert de laatste perequatie van 1975. Dat is toch al een lange tijd geleden. Het was in principe de bedoeling vijfjaarlijks een nieuwe perequatie te verkrijgen.

De toegepaste indexering is voor veel mensen duur uitgevallen. Er is echter ook veel beweging geweest: bepaalde verpauperde wijken zijn trendy wijken geworden. Daarnaast zijn sommige chique wijken verpauperd.

De burger kan zelf initiatieven nemen om tot een herziening van zijn kadastraal inkomen te komen. Ik raad iedereen die zich in een dergelijke situatie bevindt aan dit te doen. Het kadastraal inkomen is echter ook de grondslag van de onroerende voorheffing. We openen op die manier de doos van Pandora. Dit ligt zeer delicaat. We moeten tot een rechtvaardiger belasting komen. We mogen echter niet in de richting van een algemene belastingverhoging evolueren: het moet gewoon een rechtvaardige taxatie worden. Dat moet de betrachting van iedereen zijn.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, de vorige sprekers hebben al een omstandige caleidoscoop van elementen ter sprake gebracht. Ik wil hier nog twee elementen aan toevoegen.

Minister, ik sluit me aan bij de opmerking van de heer Van den Heuvel over de werkwijze in Nederland. Nederland kent een permanente perequatie, die op de Wet waardering onroerende zaken is gebaseerd. Kent u die wet? In welke mate kunnen we daar misschien het warm water vinden?

In de vraagstelling van de heer Martens staat terecht dat er een intensere uitwisseling van informatie tussen de AAPD en de gemeenten tot stand zou moeten komen. In feite wil ik hier een vraag stellen die ik ook al eerder heb gesteld.

Er stroomt informatie van de gemeenten in de richting van de AAPD. Het omgekeerde zou ook mogelijk moeten zijn. Dat zou een quid pro quo moeten worden. De gemeenten krijgen nu geen gedetailleerd overzicht van wie onroerende voorheffing betaalt. Dat zou nochtans nuttig zijn. De gemiddelde opbrengsten voor een gemeente bedragen 280 euro per inwoner. Dat staat los van de vraag of een inwoner een eigendom bezit of van de leeftijd van de inwoner. De gemiddelde opbrengsten bedragen 280 euro. In Antwerpen en in Gent is dat 40 procent meer. In landelijke gemeenten liggen die opbrengsten 22 procent lager.

Die opbrengsten zijn voor de steden en de gemeenten zeer belangrijk. Indien ze op basis hiervan een beleid willen voeren, zouden ze over nauwgezetere, concretere en geïdentificeerdere informatie moeten beschikken dan de geaggregeerde gegevens die ze nu krijgen. Ik heb dat in het verleden trouwens al eens uitgelegd.

Minister, ik weet dat dit niet zo maar kan. De federale wetgeving speelt ons parten. *(Opmerkingen van minister Philippe Muylers)*

Het is misschien een kwestie van privacy. Ik kan me echter niet van de indruk ontdoen dat tussen twee fiscale overheden, zoals de lokale overheid, de Vlaamse overheid of de federale overheid, een band van gelijkwaardigheid bestaat. De regels inzake discretie en privacy gelden evenzeer voor een fiscaal ambtenaar van de stad Antwerpen als voor een fiscaal ambtenaar van de deelstaat Vlaanderen of van het koninkrijk België. Ik snap niet goed wat het verschil is.

Minister, ik heb goed geluisterd. Ik zou u ertoe willen aanzetten uw bevoegdheden op een creatieve wijze uit te putten. Indien de gemeenten terecht de vraag krijgen meer informatie te verstrekken, kunnen de gemeenten hier een quid pro quo van maken en zelf de gedetailleerde informatie vragen die ze nodig hebben om hun beleid met betrekking tot de onroerende voorheffing beter op de noden te kunnen afstemmen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik ben blij dat de heer van Rouveroy zich herinnert wat ik daarover vroeger al heb gezegd. Het gaat om de privacy.

Mijnheer Van den Heuvel, er is wel degelijk een BHV-achtige tegenstelling. Indien we de inkomsten gelijk willen houden, zal ongeveer de helft verliezen en ongeveer de helft winnen. Zij die verliezen, zijn tegen de aanpassing. Zij die winnen, zijn voor de aanpassing. Op die manier ontstaat eenzelfde tegenstelling.

Volgens u is iedereen rond de tafel het eens. We zouden ook eens moeten nagaan wiens kadastraal inkomen zou stijgen of dalen. Dat zou vergelijkbaar worden met de discussie over de huiskorting. Dat is niet zo eenvoudig.

We zouden het natuurlijk eenvoudig kunnen formuleren. We kunnen gewoon de aankoopprijs van de woning als basis voor de bepaling van de huiskorting gebruiken. Op die manier zouden we het kunnen oplossen. Op die manier kunnen we echter geen stedelijk beleid voeren. De prijs van een woning in een stad kan veel duurder zijn dan de prijs van een woning op het platteland. Indien we de huiskorting aan de woningprijs zouden koppelen, zou er geen stimulans zijn om in de stad te wonen tot de prijzen daar weer dalen. Ik heb de resultaten van een studie hierover verspreid. Dat blijft hetzelfde. Er zijn zes voorstellen gedaan. Het is moeilijk om tot een eensgezind standpunt te komen.

Ik wil me vooral concentreren op de vragen die de heer Martens heeft gesteld. In de eerste plaats wil ik opmerken dat het Vlinderakkoord voorziet in de oprichting van een Agentschap van Patrimoniale Informatie (API) en in het opstellen van een nieuw samenwerkingsakkoord. Dat staat erbij vermeld. De federale overheid en de gewesten moeten een samenwerkingsakkoord sluiten.

De uitwerking van het voorstel van samenwerkingsakkoord is aan een werkgroep toevertrouwd. Die werkgroep, die bestaat uit vertegenwoordigers van de federale overheid en

van de drie gewesten, heeft nog niet vergaderd. Ik heb vernomen dat de eerste vergadering binnenkort zal plaatsvinden.

De vaststelling van het ki blijft een federale bevoegdheid. Deze bevoegdheid wordt niet overgedragen naar aanleiding van de zesde staats hervorming. Dit is een gemiste kans, want de taken van het Kadaster sluiten goed aan bij de bevoegdheden van de gewesten inzake wonen en ruimtelijke ordening. Ik ben het net zoals iedereen hier eens dat het huidige ki veel tekortkomingen kent, en dat een aangepaste grondslag voor de onroerende voorheffing deze tekortkomingen zou kunnen verhelpen.

Er zijn al heel wat studies verricht. In het verleden heb ik ook al aangegeven dat Vlaanderen reeds over heel wat bijkomende informatie beschikt in de Vlaamse geografische databanken. Mijnheer Martens, dat heb ik ook in het Knack-artikel gezegd. Deze databanken worden momenteel volop gevoed met bijkomende informatie. Zolang deze informatie niet 100 procent exhaustief en rechtszeker is, is het niet aangewezen om een volledig autonoom Vlaams Kadaster tot stand te brengen. In dit verband biedt het aangekondigde nieuwe samenwerkingsakkoord omtrent het Agentschap voor Patrimoniale Informatie, indien het wordt uitgevoerd, volgens mij kansen. Ik zal streven – ik streef dus naar het realiseren van iets wat in het Vlinderakkoord staat – naar een moderne, werkbare en rechtszekere invulling van dit Agentschap voor Patrimoniale Informatie waardoor de federale en gewestelijke informatie op een coherente manier kunnen worden samengebracht.

De ontwikkeling van de toepassing URBAIN 2 is een federale aangelegenheid met als trekker de FOD Financiën, AAPD, en beoogt de verwerking van de aanvraaginformatie van de architecten en stedenbouwkundige vergunningsinformatie zoals die aangeleverd wordt door de vergunningverlenende overheden. De focus ligt hier op het bepalen van het ki. Ook hier is er weer samenwerking tussen het regionale en federale overheid. Mijn administratie Ruimtelijke Ordening werkt nauw samen met de AAPD in het kader van het project Digitale Bouwaanvraag, dat de digitalisering van het vergunningenproces beoogt. Hierdoor zal de informatie door de vergunningverlenende overheid slechts eenmaal moeten worden verwerkt, om dan vervolgens digitaal uit te wisselen tussen de betrokken administraties. Omgekeerd is er eveneens overleg om de kadastrale leggerinformatie voor de Vlaamse overheid beschikbaar te stellen via het MAGDA-platform. Ook hierover lopen gesprekken met de AAPD. Het staat op dit ogenblik nog niet vast op welke manier de verschillende attesteringen precies zullen verlopen en wat de inhoud ervan zal zijn. Het is bijgevolg te vroeg om hierover uitspraken te doen, maar alleszins is de koppeling tussen de digitale bouwaanvraag en het URBAIN-project gepland.

Gemeenten zijn momenteel verplicht om alle afgeleverde vergunningen via de zogeheten lijst 220+, samen met het statistisch formulier, over te maken aan de AAPD. Via het uitwisselingsplatform van het project Digitale Bouwaanvraag zal dit in de toekomst nog sneller en efficiënter kunnen. Daarom is het niet onlogisch dat deze vergunningen eerst intra-Vlaanderen worden verzameld, gecoördineerd en vervolgens gecommuniceerd met de AAPD. Dit bespaart een dubbele transmissie van individuele gegevens.

Er staat dus heel wat op stapel, onder meer via het Vlinderakkoord maar ook met het project Digitale Bouwaanvraag waardoor er in de toekomst een geautomatiseerde grondslag zal zijn.

Ik ben niet voor een algemene perequatie door ambtenaren op pad te sturen om na te gaan wat de juiste waarde van woningen is. Dergelijke oefening vergt te veel tijd en middelen en vind ik dan ook niet verantwoord. Ik geef de voorkeur – en dat gaf u zelf ook aan – aan decentrale gegevensverzameling op basis van bestaande processen bij allerhande actoren. Denk bijvoorbeeld maar aan de gegevens die worden geregistreerd in het kader van de Vlaamse energieprestatieregeling, of aan een as-buittattest enzovoort. De gegevens die nu toch overal worden verzameld, kunnen dan gebruikt worden voor een andere belastbare grondslag.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Minister, u blijkt een supporter van het samenwerkingsfederalisme te zijn. Ik kan daar alleen maar blij om zijn. Ik heb begrepen dat er binnenkort een werkgroep komt om het samenwerkingsakkoord tot oprichting van het Agentschap voor Patrimoniale Informatie vorm te geven. Minister, ik hoop alleen dat het samenwerkingsakkoord ook wordt uitgevoerd. Ook in 2002 is er al eens zo'n samenwerkingsakkoord geweest waarvan de uitvoering – spijtig genoeg – dode letter is gebleven. Er zaten ook engagementen in voor betere informatiedoorstroming en -uitwisseling in de verschillende richtingen.

Ik ben ook heel blij dat de samenwerking tussen de AAPD en de gemeentebesturen en de vergunningverlenende overheden, ook in het kader van de digitale bouwaanvraag, wordt voortgezet en dat het URBAIN 2-informatiepakket in verschillende richtingen zal worden aangewend.

Ik blijf wat op mijn honger zitten in verband met de manier waarop we de historische anomalieën zullen wegwerken. We komen tot een betere informatiedoorstroming bij verbouwing van woningen. Het heeft als nadeel dat van oude woningen die niet worden verbouwd, geen accuratere inschatting van het ki gebeurt. Je moet wachten tot er een verbouwing is. Het zet mensen misschien aan om hun verbouwing zonder vergunning uit te voeren. Als je conform de regels een vergunning aanvraagt, krijg je een brief van het Kadaster – want de gemeenten werken nu al goed samen met de AAPD – voor een herschatting en dan heb je een extra belasting aan je broek. Ik pleit niet voor het illegaal uitvoeren van verbouwingen, maar je stimuleert dat mensen van die radar willen wegblijven en een aantal verbouwingen zonder vergunning zullen doen.

Het doet niets af aan het feit dat een aantal ki's niet juist zijn. Sommige zijn te hoog en dat heeft gigantische consequenties, niet alleen voor de belastingen maar ook voor studiebeurzen, renovatiepremies enzovoort. In een aantal gevallen is het ki te laag waardoor de lokale besturen inkomens missen. Ik vraag me af of we inderdaad niet naar andere instrumenten moeten kijken om ook bij een gewone verkoop van woningen tot een herschatting te komen. U sprak over het energieprestatiecertificaat dat bij de verkoop van onroerende goederen moet worden aangevraagd en ingeleverd. Het zou een instrument kunnen zijn. Het as-builtonest zou ook zo'n instrument kunnen zijn. Zo zou je veel sneller dan vandaag en voor een veel groter aandeel van het vastgoed tot een meer accurate inschatting van de vastgoedwaarde kunnen komen.

De heer van Rouveroy sprak over de Wet waardering onroerende zaken uit Nederland. We moeten die eens onderzoeken, evenals een aantal systemen die in de Verenigde Staten bestaan. De meeste staten in de VS worden ook gefinancierd via een property tax. In de verschillende districten wordt op basis van aktes die het jaar daarvoor verleden zijn, een vastgoedwaarde per vierkante meter berekend op basis waarvan de property tax wordt berekend. Het is een volautomatisch systeem. Er komen geen legers ambtenaren aan te pas om die inschatting te maken. Het is een systeem dat zeer kort op de bal speelt. Als wijken opleven, gaat men een deel van de meerwaarde die men in die wijk realiseert, aan de overheid betalen via belastingen. Omgekeerd, als wijken verloederen, betaalt men minder belastingen. Dat is voor overheden meteen ook een incentive om te investeren in de herwaardering van wijken. Een overheid die dat doet, krijgt meteen een return on investment.

We moeten ook eens nagaan hoe het systeem van property tax in de VS praktisch in zijn werk gaat. Ik denk dat we er veel van kunnen leren. Ik denk dat iedereen hier vindt dat als we naar een nieuwe grondslag gaan, die snel berekenbaar moet zijn zonder veel administratie- en transactiekosten.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Het doel van de studiereis van de commissie ligt bij deze vast. Ik neem aan dat we de property tax moeten gaan bestuderen.

Minister, de verkeersbelasting is intussen ook overgekomen, wat een goede zaak is. We zijn de Administratie van het Kadaster, de Registratie en de Domeinen (AKRED) aan het overnemen en de successie-, schenking- en registratierechten. Ik denk dat we eens moeten nagaan of we er niet meteen het kadastraal inkomen aan kunnen koppelen. Ik weet dat het zo al een zeer moeilijke operatie is, want het is een van de meest complexe administraties die er zijn. Misschien moeten we toch eens nagaan of we geen win-winsituatie kunnen realiseren zonder de kar te overladen, want het zal op zich al een hele klus zijn om dit tegen 2015 te klaren. Het moet wel een ambitie zijn, want een van de handicaps in het verleden was net dat we dat niet hadden. Nu we eindelijk de stap kunnen zetten, zijn we beter gewapend om hieraan te werken. Het betekent ook dat we naar nieuwe informaticasystemen moeten gaan. Het is misschien verstandig om dat project eraan toe te voegen. Voor mij kan het gefaseerd gebeuren, maar we moeten wel in ons hoofd houden dat dat de finaliteit is.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Om geen misverstanden te veroorzaken, wil ik zeggen dat de uitvoering van de Wet waardering onroerende zaken in Nederland in handen van de gemeenten is gelegd. De gemeenten staan er volledig voor in, onder de controle van een onafhankelijk orgaan, een Waarderingskamer en onder de uiteindelijke politieke verantwoordelijkheid van de minister van Financiën. Het betekent dat de steden en gemeenten een bijzonder zware last op zich nemen. Mocht u de gedachte hebben om in die richting voorstellen te ontwikkelen, dan moet ik u wel zeggen dat de steden en gemeenten in Nederland voor 95 procent worden gefinancierd door de Rijksoverheid. Dat is in Vlaanderen niet het geval. Mochten we dat doen, dan moet dat uiteraard financieel worden gecompenseerd.

Minister Philippe Muyters: Op het laatste ga ik natuurlijk niet reageren. De voorwaarden worden al onmiddellijk aan het voorstel gekoppeld.

Ik stel voor dat we alle suggesties en bedenkingen meenemen. Iedereen zit op dezelfde golflengte. We moeten alleen de juiste manier vinden.

Mijnheer Martens, ik begrijp dat u zegt dat men dan misschien geen bouwvergunningen meer zal aanvragen voor verbouwingen, maar subsidies zijn vaak ook op een of andere manier gekoppeld, zoals voor vernieuwbouw, energie-efficiëntie. Er zijn wel mogelijkheden.

Ik kan u ook zeggen dat ik in al mijn beleidsdomeinen maximaal samenwerk met de andere gemeenschappen en met de federale overheid waar het kan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■